

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Exempla diuinæ erga pauperes curæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Psal. 67. 11.

Mal. 68. 33.

III.

Luc. 2. 35.

Psal. 10. 5.

Iса. 66. 2.

Marc. 12. 43.

Leuit. 19. 9.

Ibid. c. 23. 22.

Ruth. 2. 8.

perum. Nonò nec meritis pauperum præmium deerit : *Paraffi in dulcedine tua pauperi Deus,* ait Psalmista ; & rursus : *videant pauperes, & letentur.* Hæc est vera lætitia pauperum ; diuitibus autem tristissima quæque diuina pagina comminatur. Igitur quos maximè curat Mundus, minimè curat Deus ; & quos despicit Mundus, protegit Deus ; & quamuis utrisque prospiciat sufficienter, pauperibus tamen prospicit etiam abundantanter.

Ne autem in verbis duntaxat curam, quæ pauperibus est promissa, consistere arbitremur, notum est è sacris libris, non raro idem esse *verbum, quod factum.* *Transeamus usq; Bethlehem,* aiunt pastores, & videamus *hoc verbum, quod factum est, quod Dominus ostendit nobis.* Certè, quod dicit Deus, facit ; & quod promittit, præstat. Itaque primò perspicacissimus ille oculus Mundi, qui omnia videt, utique etiam videt pauperes, neque eos spernit, aut indignatur vel in summa maiestatis sede constitutus. *Dominus in templo sancto suo; Dominus in calo sedes eius: oculi eius in pauperem respiciunt.* *Ad quem respiciam, ait, nisi ad pauperem?* Quod se facere Christus ostendit, quando *sedens contra gazophylacium affiebat, quomodo turba iactaret as in gazophylacium, & multi diuites ielabant multa.* Cùm venisset autem vidua una pauper, misit duo ministra, quod est quadrans, & conuocans discipulos suos ait illis : *Amen dico vobis, quoniam vidua haec pauper plus omnibus misit, qui miserunt in gazophylaciuno.* Omnes enim ex eo, quod abundabat illis, miserunt ; hec verò de penuria sua omnia quæ habuit misit totum victimum suum. Noninè fuit hoc respicere pauperem ? Bono animo estote, pauperes, si nemo vos hominum videt, & nemo miratur, aut laudat, quod sancte facitis, aut cùm in occulto oratis : *Deum habetis & testem, & spectatorem.* Hic unus est instar mille, immò supra mille. Res magna est, à Deo videri. Secundò non videt tantum Deus pauperum inopiam, sed etiam re ipsa opitulatur, idque alios facere jubet : *Cum messoris segetes terræ tuae, non tonderebis usq; ad solum superficiem terræ: nec remanentes spicas colliges.* Neq; in vinea tua racemos, & grana decidentia congregabis, sed pauperibus & peregrinis carpenda dimittes. Idem repetit infra. Exemplum quam illustre exhibuit in Moabitide Ruth, quam pauperem, sed honestissimi nominis puellam & aluit, per diuitem virum Booz, & deniq; eti-

alii

am opulentauit. In nouo autem testamento, vt patesceret, etiam in spiritualibus peculiarem eorum haberi rationem, pauperes Evangelizantur, ait Seruator, ne superba opulentia putet, Redemptorem tantum diuitum ac magnatum causâ venisse. Tertiò; res ipsa mouet misericordem patrem. Si enim vel terrenus pater è duobus filijs vnum in bene instructa naui ludente videat, alterū inter vndas ac vortices luctantē, cui citius succurret? Ita Deus utiq; citius opem afferet ope indigenti, cuius ipsa miseria mouet misericordem. Si enim Iob aiebat: *Flebam quondam super eo, qui a-
fliktus erat, & compatiebatur anima mea pauperi;* quantò magis putandum est, flecti & affici eum misericordia, qui afflictionem atque inopiam longè habet cognitiorem? & cuius misericordia est, super omnia opera eius, quæ tamen sunt magna, & mirabilia nimis? Quocirca eam olim legem tulit: *Si unus de fratribus tuis, qui mo-
rantur intra portas ciuitatis tuae, in terra, quam Dominus Deus tuus
datus est tibi, ad paupertatem venerit: non obdurabis cor tuum, nec
contrahes manum, sed aperies eam pauperi, & dabis mutuum, quo eum
indigere perflexeris.*

Iob. 30. 25;

Deuter. 15. 10;

Tob. 4. 23;

Quartò et si subinde differt Deus quosdam, vt incommoda sentiant paupertatis, & quasi eorum obliuisci videtur, tamen non in finem est oblitio pauperis. Hac spe consolans filium suum Tobias ait: *Noli timere, fili mi,* ait, *pauperem quidem vitam gerimus, sed multa bona habebimus, si timuerimus Deum, & receferimus ab omni peccato, & fecerimus bene.* Ut prædictum, ita evenit, vel Raphaële Archangelo cœlitus missio, qui eum ad fortunas suas perducet. Quin Christus quoque turbam triduo toto distulit, donec eam prodigiosè pasceret. *Cum turba multa esset, nec haberent, quod Marc. 8. 1.
manducarent, connocatis discipulis, ait illis: Misereor super turbam:
quia ecce jam triduo sustinent me, nec habent, quod manducent: si di-
misero eos ieunios in domum suam, deficient in via: quidam enim ex eis
de longe venerunt. Distulit, vt famæ & fama cresceret, miracu-
lumque tanto maius esset, quantò illi magis esurirent.* Quintò voluit eosdem ita curare atque satiare Dominus, vt etiam patientiam eorum probaret. Ob quam caussam multos diu, plurimos etiam usque ad vitæ finem relinquunt in egestate. Tunc enim dicet: *Ecce excoite, sed non quasi argenteum, elegi te in camino pau-
pertatis.*

Isa. 48. 10.